

UFO-NYTT

NYHETSBREV FRA NETI NR. 3 – 2007

Kjære medlemmer. Her kommer utgave nr. 3 som lovet. Kos deg i påskesola med dette nummeret og vi håper og tror du finner mye spennende informasjon her.

Tilbakemeldinger gis til mailadr: kaotisk6@online.no eller i brevpost: Kjell Arne Høviskeland, Rute 571, 2850 Lena. Tlf. 4734 8316.

Sjekk våre nettsider: www.neti.ws

INNHold:

- Side 1 Redaktørens spalte
- Side 2 Styret i NETI 2007
- Side 3-5 En Alien på landsbygda? Oversatt av Ingunn Glenster
- Side 5-11 Vitneberetninger, fra siste boken til Dr. Steven M. Greer
Del 2 oversatt av Berit Oftedal med tillatelse
- Side 11 Ufo-observasjon i Hordaland av kasserer Kitty i NETI
- Side 12 Teknologi fra UFOer kan redde verden
- Side 13-15 SOHO-satellitten, oppdatering fra nyhetsbrevet 8-2006
Av Lars Gulliksen
- Side 15 ET (UTENOMJORDISKE) kan sette alle kjernefysiske raketter ut av funksjon
- Side 16-18 Kattens lek med musen.
- Side 19-21 Nærkontakt i Lånke (Hessdalen)
- Side 21 Påminnelse om turen til Hessdalen 7.-10.juni 2007
- Side 22-23 Beskrivelse av sigarformet romskip.
- Side 24 Nyhetsbrevets forum
- Side 24 IBM og Yahoo på UFO-Jakt
- Side 25 NETI på NRK1 Frokost TV
- Side 25-26 Årsmelding for NETI for 2006
- Side 27-30 Indianere, urbefolkninger og ET'er: Arbeidet til Nancy Red Star
Fra Rolf Kenneth Myhres nettsider
- Side 30 Alternativ messa i Bergen 16.-18.mars 2007

REDAKTØRENS SPALTE.

Så er det snart tid for påskeferie og det skal bli godt å slappe av i ca 10 dager, og i denne utgaven av nyhetsbrevet "UFO-Nytt" så har du som medlem **hele 30** sider å lese, ja nettopp i påsken. Jeg håper at mange av dere bidrar med synspunkter under vårt forum her i bladet, det hadde vært spennende og interessant. Hvis du som medlem savner noe spesielt stoff her i bladet, ta kontakt. Hvis noen av dere har UFO-bøker til salgs, ta kontakt! Jeg ønsker å utvide min private samling/bibliotek. **Til slutt vil jeg på vegne av styret i NETI få ønske dere alle EN KOSELIG PÅSKEFEIRING.** Med stor påkehilsen fra redaktør og leder *Kjell Arne Høviskeland* samt styre

STYRET I NETI 2007

Bak fra venstre: Njål Eidhammer, Berit Oftedal, Torgeir S. Hansen og Ingunn Glenster. Fremst fra venstre: Kitty H.B.Kristiansen, Kjell Arne Høviskeland og Tore Alfstad.

Landsmøtet 2007 ble avholdt i Bergen søndag 4.mars og det deltok 9 medlemmer totalt. Kjell Arne Høviskeland ble valgt til leder, hans første lederverv i NETI. Nye i styret ble Ingunn Glenster fra Flateby utenfor Lillestrøm samt Njål Eidhammer fra Os utenfor Bergen.

Følgende styre i NETI fram til neste årsmøte i 2008 ser da slik ut:

Leder og redaktør: Kjell Arne Høviskeland, Lena

1. **Nestleder:** Torgeir S. Hansen, Sæbøvågen

2. **Nestleder:** Tore Alfstad, Oslo

Kasserer: Kitty H.B. Kristiansen, Sæbøvågen

Sekretær: Ingunn Glenster, Flateby

Webansvarlig: Tore Alfstad, Oslo

Arrangementansvarlig: Berit Oftedal, Oslo - Njål Eidhammer, Os og Kjell A. Høviskeland, Lena

Presseansvarlig: Torgeir S. Hansen, Kjell A. Høviskeland & Berit Oftedal

Utenlandsansvarlig: Berit Oftedal & Kjell Arne Høviskeland

1. **Varamedlem:** Sissel Tuveng, Lillestrøm

2. **Varamedlem:** Kari Mala, Gvarv

3. **Varamedlem:** Angelika Sverdrup, Ålesund

En vedtektsendring ble vedtatt under årsmøtet: Paragraf 3 før endring lyder: Styret består av leder, 4 styremedlemmer og 3 varamedlemmer. Leder velges av årsmøtet for 1 år av gangen. Styremedlemmene velges for to år av gangen, og slik at to av fire styremedlemmer står på valg hvert år. Styrets varamedlemmer velges for to år av gangen, og slik at minimum ett varamedlem står på valg hvert år. Nestleder og sekretær utpekes internt i styret. Styret velger kasserer.

Forslag til ny paragraf 3:

§ 3. Styret

Styret består av leder, 6 styremedlemmer og 3 varamedlemmer. Leder velges av årsmøtet for 1 år av gangen. Styremedlemmene velges for to år av gangen, og slik at tre av seks styremedlemmer står på valg hvert år. Styrets varamedlemmer velges for to år av gangen, og slik at minimum ett varamedlem står på valg hvert år. Nestleder og sekretær utpekes internt i styret. Styret velger **også kasserer, webansvarlig, arrangementsansvarlig, redaktør, utenlandsansvarlig og presseansvarlig. Et styremedlem kan inneha flere funksjoner.**

Vedtektsendringen ble enstemmig vedtatt på årsmøtet. Grunnen til utvidelse av styret er at flere skal bidra sammen til å gjøre en god jobb for NETI ut mot NETIs medlemmer og andre interesserte. Vi ønsker å passere 100 medlemmer i løpet av 2007.

En Alien på landsbygda ?

Onsdag 12. september mottok UFODATA en mail fra en dame som ønsker å forbli anonym.

Beskjeden inneholdt også et lite bilde, tatt med mobilkamera. Her er innholdet i mailen hennes og vi takker henne for å ha kontaktet oss.

Kjære Steve.

Hei, jeg skriver i håp om at du kan hjelpe meg og ta meg på alvor.

Jeg er 46 år gammel, jeg har aldri hatt noen form for UFO opplevelse, jeg er ikke mentalt ustabil, jeg misbruker verken alkohol eller narkotika og jeg er ingen løgner.

Følgende brev er 100 % sant, selv om jeg ikke klandrer deg hvis du ikke tror meg.

Jeg flyttet nylig til et nytt sted pga en jobbmulighet, og noe av det som tiltrakk meg mest ved stedet var det grønne landskapet og all skogen, siden jeg er et friluftsmenneske og spesielt fordi jeg har en stor hund som trenger mye mosjon.

Mandag 8 mai 2006 hadde jeg vært ute i timesvis med hunden min og i løpet av ettermiddagen tok jeg en serie med bilder fra området for å sende til min søster som bor utenlands.

Senere den kvelden da jeg lastet ned bildene til min pc, og så gjennom dem, ble jeg veldig sjokkert da jeg på et av bildene oppdaget en gråaktig figur som enten løp eller gikk.

Alle de andre bildene var bra unntatt dette.

Bildet jeg har sendt dere er det originale, lastet direkte ned fra min mobil, som er en Motorola Razr med VGA kamera.

Bildet har veldig lav oppløsning (160 x 120, 4.4 kb) grunnet at kameraet var innstilt på full zoom (4x) da det ble tatt.

Bildet ble tatt på ettermiddagen, kl 14.20, mandag 8. mai 2006

Jeg viste bildet til min mann og ba om hans mening. Han sa at bildet har en digital feil og ikke viser annet enn et lite barn eller en jogger, og at figuren blir seende uvanlig ut pga dette.

Dette er det mest idiotiske jeg noen gang har hørt fra min mann.

Jeg presiserte at det tok meg ca 2 sekunder å ta bildet, og hvis det hadde vært noen der, som et barn eller en jogger, så hadde jeg sett dem.

Jeg har veldig godt syn og kan med sikkerhet si at det ikke var noen der da jeg tok bildet. Samt som jeg presiserte for min mann; figuren ser ikke ut som et barn eller en jogger, ei heller som et menneske i det hele tatt.

Jeg har ikke vist bildet til noen andre enn min mann fordi jeg ikke tror at noen vil tro meg, i tillegg til at jeg ikke vil bli latterliggjort.

Det var in manns sarkastiske kommentar om at "Aliene kommer og tar meg" som vekket min interesse for det uforklarlige, og i løpet av de siste månedene har jeg blitt veldig interessert i emnet, og innhentet omfattende lesestoff.

Det har ikke gått en eneste dag uten at jeg har sett på bildet, jeg ser på det daglig og er fortsatt like forvirret over hva som egentlig er på bildet.

Jeg sender deg dette bildet for å se om du kan analysere det, og om mulig få noe informasjon ut av det.

Jeg sier ikke under noen omstendighet at dette er en Alien, men jeg vet med 100 % sikkerhet at ingen var synlige da jeg tok bildet, og at det ikke viser et barn eller en jogger.

Hvis bildet viser seg å ikke være annet enn en digital feil, så er det greit nok, men selv den forklaringen høres ytterst idiotisk ut, siden figuren er så bra definert etter min mening, og siden jeg har tatt hundrevis av bilder med telefonene min og aldri fått beskjed om at det har oppstått en feil.

Jeg håper du kan hjelpe meg og jeg håper også at jeg ikke kaster bort tiden deres da jeg regner med at dere har veldig mye å gjøre.

Jeg ser fram til deres svar.

Med vennlig hilsen (anonym)

Er dette en fotografisk feil, et normalt objekt (et menneske eller en gren fra et tre osv) under uvanlige lysforhold, noe paranormalt eller en spøk ?

Du avgjør.

Oversatt av Ingunn Glenster

Under no circumstances am I trying to say that the figure is an alien, but I know 100% in my own mind that no one was visible when I took the photo and it does not show a child or a jogger. If the photo is nothing more than a digital fault then that's fair enough, but even that explanation sounds utterly ridiculous as the figure is too well defined in my opinion, and also I have taken hundreds of photos with my phone and never once have I had any faults or errors show up. I hope you are able to help me and I also hope I am not wasting your time as I expect you are probably very busy. I look forward to your reply. Sincerely,
[name withheld]

(see enlargement on the right)

Is it a photographic fault, a normal object (a human or tree branch etc.) under peculiar lighting conditions, something paranormal or a hoax?

You decide.

Bilde av den nevnte Alien på landsbygda

VITNEBERETNINGER.

Oversatt av Berit Oftedal

(fra kapittel 29 i Steven M. Greers bok: Hidden Truth – Forbidden Knowledge fra 2006. Jeg har fått tillatelse fra Steven til å gjengi deler på norsk om jeg henviser til boken og tar med en oppfordring om å besøke CSETIs hjemmeside og at folk bes om å donere til CSETI)

Det som følger her er deler av vitnemålene fra militære, regjerings- og andre høytstående personer som ble intervjuet under Åpenhetsprosjektet. (Jeg har tidligere redegjort for valget av oversettelsen av Disclosure Project til Åpenhetsprosjektet. o.a.). Vitnemålene i sin helhet finnes på www.disclosureproject.org under overskriften: "Disclosure: Military and Government Witnesses Reveal the Greatest Secrets in Modern History".

Fortsettelse fra forrige nummer av nyhetsbrevet...

Professor Robert Jacobs, USAs flyvåpen:

Det tok skikkelig av etter en artikkel (om UFO-hendelsen)! Jeg ble mobbet på jobben. Jeg begynte å få underlige telefoner på dagtid. Og om kvelden og natta fikk jeg telefoner – hele natta; av og til var det kl. 3 om morgenen, eller kl. 4 om morgenen, ved midnatt, kl. 22, det var noen som ringte og skrek noe til meg. "Du skal tas, din jævel! Du skal dø, din jævel!" Og det var alt de sa. Og de hylte og skrek til jeg la på.

En natt ble postkassa mi sprengt av fyrverkeri. Hele boksen brant opp. Og den dagen ringte det kl. 01 på morgenen. Da jeg tok opp røret var det noen som sa: "Raketter i boksen din om natta, det var et fint syn, din jævel!"

Og slike ting har skjedd til og fra siden 1982...

Min oppfatning er at det er den der sprø greia rundt UFO-saken og at det er en del av jobben de har med å prøve å holde unna seriøse studier av det.

Hver gang noen prøver seg på seriøse studier så blir vi utsatt for latterliggjøring. Jeg er selv professor ved et forholdsvis anerkjent universitet. Og jeg er sikker på at mine kolleger ved universitetet ler av meg og hoier og aper bak ryggen min når de vet at jeg har en interesse for å studerer uidentifiserte flyvende objekter, og dette er bare noe av det jeg må leve med...

Det som skjedde med filmen (Flyvåpenets UFOfilm) er en interessant fortelling i seg selv slik jeg og andre fikk den fortalt av major Mansmann. En gang etter at jeg var dratt, tok de fyrene i sivil filmen og fjernet den delen der UFOen var med med en saks, jeg trodde det var CIAfolk, men han sa nei, det var ikke CIA, det var noen andre. De tok det over på et eget bånd. De la det i en stresskoffert. De ga major Mansmann resten av filmen tilbake og sa: "Se her, jeg trenger vel ikke minne deg, major Mansmann, på alvoret i å bryte sikkerhetsbestemmelsene; vi avslutter derfor dette her og nå." Og så gikk de med filmen. Major Mansmann så dem aldri igjen.

Tilfeller fra radar eller flyvere

JC: Leder John Callahan

SG: dr. Steven Greer

JC: ...I 747'en har de en radar i nesepartiet som registrerer været utenfor. Så radaren hans fanget opp et mål. Han ser målet med øynene. Og dette målet, slik han beskrev det, var en diger rund ball med lys rundt det hele. Og jeg mener han sa at det var ca. fire ganger så stort som 747'en! Og han fra militæret sa omtrent dette; jepp, jeg ser ham 35 miles nord for Anchorage...

UFOen danset omkring rundt flyet. Og mens han sa dette så brøt militærfyren inn og sa: nå er den på 2 eller 3 og med det bekreftet han posisjonen. Militæret har noe som kalles høydemålingsradar (height-finding radar) og de har avstandsradar for kort og lang avstand. Så om de ikke får den inn på et av systemene så tar et annet over. Og hvis du hører på den militærfyren sa, så sa han: Jeg har den på høyderadaren, eller jeg har den på avstandsradaren, noe som viser at de hadde et mål i siktet. Vel, dette står på i omtrent 31 minutter...

Neste dag fikk jeg en telefon fra noen fra Scientific Study Group (for pres. Reagan), eller CIA, jeg er ikke sikker på hvem som var på den første telefonen. Og de hadde noen spørsmål om det som hadde skjedd. Og jeg sa, jeg vet ikke hva dere snakker om, dere bør trolig ringe admiralen (FAA administrator Engen).

Vel, et par minutter etter ringer så admiral Engen og sier, "jeg har satt opp en briefing i morgen kl. 9 i det runde rommet. Ta med alt du har. Ta med deg alle og gi dem det de vil ha. Vi må ut av dette. Bare la dem gjøre som de vil." Så jeg tok med folk fra the Tech Center. Vi hadde masse esker med data som vi hadde fått dem til å printe ut; vi fylte rommet. De stilte med tre fra FBI, tre fra CIA og tre fra Reagans Scientific Study Team- jeg vet ikke hvem de andre var, men de var skikkelig med....

Da det var over forsverget de alle som var der om at dette ikke hadde funnet sted. Vi hadde aldri hatt dette møtet. Og ingenting var blitt skrevet.

De eneste som står frem på TV og har sett UFO er harry'ene ute i bushen som er ute og jakter vaskebjørn eller alligator om natta. Du finner ingen av smartingene eller yrkesfolka som sier, hei, nå skal jeg fortelle hva jeg så. De går ikke ut med sånt i USA. Så om du snakker om det å ha sett UFO setter du deg i en bestemt kategori. Dette er trolig en av grunnene til at du ikke hører om dette mer. Men for meg selv, så står jeg på at jeg så på radar at en UFO jaget en japansk 747 over himmelen i over en halvtime. Og den var raskere enn noe vi har til vår disposisjon.

Det plager meg ennå at jeg har sett alt dette, jeg vet alt dette, og jeg går rundt med et svar og ingen vil stille spørsmål for å få det svaret. Og det irriterer meg aldri så lite. Og jeg synes ikke vår statsmakt skulle operere sånn. Jeg synes at når vi har noe som dette, så kan du sannsynligvis finne ut mer om det som foregår i verden (ved ikke å dekke over det). Hvis de (UFOene) kan reise så langt, den avstanden med den type teknikk, hvem vet hva de kan gjøre her i forhold til helse, og mat, og kanskje kurere kreft. De må jo vite mer enn oss for å kunne operere med de hastighetene.

For folk som sier at hvis UFOer eksisterte så ville de bli observert på radar og at det ville være profesjonelle folk som ville se dette, så kan jeg fortelle dem at i 1986 var det nok av proffer som så det. Det kom frem til hovedkvarterene, FAA hovedkvarteret, Washington D.C. Administratoren så hele opptaket. De folkene vi brifet så det alle sammen. Reagans Scientific Study Team, tre professorer, doctors (jeg går her ut fra at det er universitetsdoktor det snakkes om, ikke lege i vanlig forstand. O.a.) Om du spør meg så var det disse som bekreftet mine tanker rundt dette. De var svært, svært opptatt av våre data. De hadde sagt at dette var eneste gangen UFO var blitt fanget på radar over lengre tid. Og de hadde det hele på data til å vurdere...

Det jeg kan fortelle er det jeg har sett med egne øyne. Jeg har en video. Jeg har stemmeopptak. Jeg har rapportene vi lagret som bekrefter det jeg nå sier. Og jeg er en av dem som du kan kalle høytstående representanter i FAA. Jeg var avdelingsleder (Division Chief). Jeg var bare nr. tre eller fire i rang under admiralen...

SAC/Nuke

Oberstløytnant Bob Salas:

Det med UFOen skjedde på morgenen 16.mars 1967. Jeg var på vakt sammen med min befalende Fred Mywald. Vi tjenestegjorde begge på Oscar Flight i den strategiske rakettskvadronen og der er det fem utskytningsramper tilhørende den skvadronen. Vi var på Oscar Flight. Det var ennå mørkt ute og vi var 60 fot under bakken (i ICBMs utskytingskontrollenhet). Det var tidlig på morgenen og jeg fikk en telefon fra øverste vakthavende som er sjef for hele utskytingssikkerheten og han sa at noen av de vakthavende hadde observert underlige lys som fløy rundt omkring kontrollenheten for utskytingsbasen. Han sa de oppførte seg veldig rart og bare fløy rundt og jeg sa, "Snakker du om UFO?" Han sa, vel, han visste ikke hva det var, men det var lys som fløy omkring. De var ikke fly; de laget ingen lyd. De var ikke helikoptre; de foretok noen underlige manøvrer og han kunne ikke forklare det..

Det gikk ikke mer enn minutter- kanskje en halvtime etter- så ringer han tilbake og denne gangen er han skikkelig skremt; jeg kunne høre på stemmen at han var svært oppskaket. Han sa, "Det er et glødende rødt objekt som henger rett utenfor hovedporten-jeg ser på det akkurat nå. Jeg har alle folka mine her med våpnene klar."

Jeg gikk umiddelbart til min befalende som tok seg en lur- vi har en liten briks der for hvileperioder, og jeg fortalte ham om telefonen jeg nettopp hadde fått. I det jeg holdt på å brife ham begynte våre raketter å koble seg av en etter en. Med å koble seg av så mener jeg at de gikk inn i en "dvale"-tilstand som betyr at de ikke kan skytes ut. Så vi er da i en tilstand av alarm i dvale...

Disse våpnene var Minuteman One-raketter og var selvfølgelig atom raketter. I det de begynte å slå seg av så reiser han seg opp og vi begynner å jobbe for å finne ut status.

Vi har muligheten til å søke og finne ut av årsaken til en nedstenging. Som jeg husker det, så var det mest feil i operasjons- og kontrollsystemene. Og han begynte å melde dette til kommandoposten. I mellomtiden ringte jeg opp ovenpå for å finne hva status var mht, dette objektet og vakten sa at vel, det objektet har nettopp forsvunnet, det dro i høy hastighet...

Luftforsvaret foretok en grundig etterforskning av hele saken og klarte ikke å finne noen naturlige årsaker til nedstengingen. Og jeg har med meg noen vitner som vil bekrefte det jeg sier- vi har noen som jobbet i undersøkelsesteamet- og jeg har korrespondanse fra han som faktisk organiserte dette teamet. Det fantes ingen plausibel årsak til det (nedstengingen av en rekke ICBMer). Hver rakett er i et eget system. De

fleste drives av felles kommersiell kraft, men hver eneste rakett har sin egen generator...

Der hvor jeg var, var det mellom seks til åtte som koblet seg ut, men de gikk av i rask rekkefølge, noe som igjen er en merkelig greie. Det var nesten aldri mer enn bare en av dem som kunne slå seg av en eller annen grunn...

Etter at jeg snakket med vakten ovenpå, snakket min befalende med kommandoenheten. Da han var ferdig snudde han seg mot meg og sa: "Det samme har skjedd ved ECHO Flight".

Echo Flight er en annen skvadron, den ligger 50-60 miles unna fra der vi er, men de opplevde samme fenomenet. De hadde UFOer som hang der, ikke ved utskytingsenheten, men på selve utskytingsstedet der rakettenes er plassert. De hadde noen vedlikeholds- og sikkerhetsfolk der da og de observerte UFOene som var der. De mistet alle sine ti forsvarsvåpen-samtlig ti....

Dette var samme morgenen. Så den morgenen mistet vi mellom 16 til 18 ICBMer på samme tid som UFOene var i området og ble observert av luftpersonell. Disse våpnene var nede hele dagen fordi det har vi vitneprov på fra oberst Dan Crawford, som avløste teamet ved Echo Flight og han var der da rakettenes ble satt i alarmberedskap igjen og han sa det tok hele dagen. Så jeg antar det tok hele dagen å få opp igjen våre raketter også... Jeg skrev en rapport om denne hendelsen; den var i loggen min og jeg leverte den inn. Da vi kom til basen måtte vi rapportere til skvadronlederen med en gang. Og i det rommet med min skvadronleder var en fyr fra AFOSI (vi hadde en Air Force Officer of Special Investigations på vår base). Han var der på kontoret sammen med øversthavende. Han spurte meg etter loggen og ville ha en rask briefing selv om det så ut til at han alt visste ganske mye om hva som skjedde. Men vi ga ham en rask briefing og så spurte han oss begge om å underskrive på en avtale om at dette ikke skulle videre i det han sa at dette var toppstemplett informasjon- vi skulle ikke gi noe ut til noen, og det var det. Vi kunne ikke si noe; han sa vi ikke skulle si noe til noen, inkludert noen av de andre mannskapene, våre partnere, våre familier, til og med til hverandre...

Jeg har en kopi av en telex vi mottok under FOIA som kom fra SAC-hovedkvarteret til Malstrom og andre baser like etter morgenen dette skjedde og som uttrykte at denne hendelsen var av ekstrem betydning for SAC-hovedkvarteret fordi de ikke kunne forklare den. Og likevel ble vi aldri debriefet. Og vi var klarert for svært høy gradering fordi det er atomvåpen vi driver med.

Grunnen til at jeg mener denne beretningen har betydning er fordi når vi går tilbake til august 1966 ved Minot, ND, så skjedde det noe ganske tilsvarende ved en av utskytingsområdene ved Minot Air Force Base. De hadde samme slags våpensystem som vi hadde- de hadde M1-raketter. Den (UFOen) ble sett på radar, det var kommunikasjonssvikt og objektet ble sett hengende over utskytingsanlegget.

Dette skjedde i august 1966 og det er en veldokumentert hendelse. Ca en uke før min opplevelse, i mars 1967, finnes det nedtegnet en oppringning fra

en av sikkerhetsvaktene som var ute og inspiserte på utskytingsanlegget og så et objekt over basen som var svært likt det jeg nettopp har beskrevet... Bob Kominsky ledet enheten som tok seg av alle sider ved en nedstengning. Kominsky skriver til meg at han på et tidspunkt ble fortalt av sin overordnede at Air Force hadde uttalt at: "Stopp undersøkelsen; ikke fortsett med dette og ikke skriv noen avslutningsrapport." Igjen; dette er svært uvanlig særlig sett i lys av det faktum at CINC-SAC-hovedkvarteret slo fast at det var av største betydning å finne ut av hva som hadde skjedd. Og så ble undersøkelseslederen fortalt midt under arbeidet at etterforskningen skulle opphøre og det ikke skulle skrives noen rapport...

Professor Robert Jacobs:
Løytnant i US Air Force

Vi sendte (UFO-)filmen tilbake til basen og, jeg vet ikke hvor lenge det gikk etter hendelsen; det kan ha vært en dag eller to- så ble jeg innkalt til major Mansmanns kontor ved First Strategic Aerospace Division Headquarters. Jeg gikk inn på kontoret hans og der var det en skjerm og en 16mm fremviser klar. Det var en benk der og major Mansmann sa: "Sett deg". Og det var to fyrer i grå dresser, i sivil, noe som er ganske uvanlig. Major Mansmann sa: "Se på dette", og slo på apparatet. Jeg så på skjermen og der var utskytingen fra en dag eller to i forveien...

Vi så på at tredje trinn gikk av. Og så kunne vi se "the dummy warhead" (en atomrakett har våpenet i nesa, her var det ikke reelt våpen i raketten, men en "narrevariant", testvåpen eller "fis" som det kalles for mindre våpen. O.a.) Den fløy avsted og inn i bildet kom det noe annet. Det bare fløy inn i bildet på en måte og skjøt ut en lysstråle mot nesepartiet.

Nå må vi huske på at denne greia flyr av gårde i en fart av mange tusen miles i timen. Så denne tingen (UFOen) fyrer av en stråle med lys mot nesepartiet, treffer det og så beveger den (UFOen) seg til andre siden og avfyrer en ny lysstråle, så beveger den seg igjen og skyter ut en ny stråle, deretter går den litt ned og avfyrer enda en lysstråle, og så flyr den av gårde samme vei den kom inn. Og krigshodet virrer ut av verdensrommet. Objektet, lyspunktene som vi så, krigshodet osv.m for gjennom atmosfæren omkring 60 miles rett opp. Og de dro med en hastighet fra 11000-14000 miles i timen da denne UFOen tok dem igjen, fløy inn, fløy rundt omkring og fløy så ut.

Dette så jeg! Jeg gir fanken i hva noen andre måtte si om dette. Jeg så dette på opptak! Jeg var der!

Akkurat da lyset ble slått på snudde major Mansmann seg mot meg og sa: "Drev dere med noe triksing oppi der?" Og jeg sa: "No, sir!" Og han sa: "Hva var det der?" Og jeg sa: "Det ser ut som vi har en UFO". Det som vi så, den greia som fløy inn, var rund, formet som to tefat satt sammen med en

pingpongball på toppen. Lysstrålen kom fra pingpongballen. Det var det jeg så på filmen.

Etter noe diskusjon sa major Mansmann til meg at jeg aldri mer skulle snakke om dette. Jeg skulle bare få med meg at dette aldri hadde skjedd. Og han sa: "Jeg trenger vel ikke forklare deg konsekvensene av å bryte dette?" Jeg sa: "No, sir." Og han sa: "Fint. Dette har aldri funnet sted." Da jeg var på vei ut, sa han: "Vent litt". Og videre: "Inn i fremtiden, årevis fra nå, om du noen gang skulle bli tvunget til å snakke om dette, så skal du fortelle dem at det var laserstråler, sporingsstråler fra laser..." Dette er ikke en annenhåndsfortelling. Dette skjedde med meg. Og jeg var en del av US Air Force sine dekkoperasjoner i 18 år.

Oberst Ross Dedrickson, pensjonert fra US Air Force/AEC:

Oberst Dedrickson er en pensjonert oberst fra USAF. Han gikk på Stanford Business School der han studerte ledelse. I 1950-årene var en del av hans ansvar å opprettholde utstyrlageret for atomvåpen for AEC og tilsvarende sikkerhetsenheter som hadde ansvar for å sjekke sikkerheten rundt våpnene. Det kom inn mange rapporter om UFOer var sett ved ulike lagringsenheter og noen av produksjonsenhetene. Han hadde selv sett dem ved flere anledninger og var tilstede da den berømte flyvingen over hovedstaden skjedde i juli 1952. I forbindelse med den hendelsen husker han å ha sett ni diskosformede opplyste fartøyer. Han forteller også om minst to tilfeller der utenomjordiske ødela atomvåpen på vei ut i rommet, en av dem var på vei til månen for å detoneres som en test. Den ble ødelagt fordi "atomvåpen i rommet....ikke var akseptabelt for de utenomjordiske.."

(Siste del av kapittel 28 om vitneberetninger kommer i neste nr.)

UFO-OBSERVASJON I HORDALAND AV NETT'S KASSERER.

Onsdag 21.3.07 kl er ca 19.30 jeg er på besøk hos en venninne på Grimstad i Lindås kommune. Vi sitter inne i stuen, det er blitt delvis mørkt ute. Min venninne sier: se på den store stjernen da. Vi går ut for å se. I østlig retning ser vi et stort gult strålende lys, mye, mye større enn en stjerne, det kunne se ut som en stor planet, men den beveget seg litt opp og ned og litt til siden. Ikke var det en satellitt heller for den stod på samme sted i over en halv time, vi kikket på den i kikkert og da så vi en sirkel med mange små lys på undersiden, den varierte i lysstyrke fra å skinne kraftig til å lyse svakt, for så å skinne sterkt igjen. Vi gikk inn for å en stund, for jeg skulle reise hjem. Da jeg gikk ut igjen var den vekk og ingen av oss så noe mer til den.

Kitty H. B. Kristiansen

Teknologi fra UFOer kan redde verden. 02.03.2007

UFO-LANDING: Verdens første landingsplass for UFOer (!) laget av kunstneren Martin Riebeeck utenfor den nederlandske byen Houten i 2003. Kunstverket skal gjøre det mulig for ufoer å lande trygt. Foto: SCANPIX/REUTERS/Michael Kooren

Tidligere kanadisk forsvarsminister sjokkerer.

(Dagbladet.no:) En tidligere kanadisk forsvarsminister, Paul Hellyer (83), krever at myndigheter verden over legger fram og bruker utenomjordisk teknologi, som de skal ha skaffet seg etter flere angivelige UFO-krasj, i kampen mot klimaendringene, melder [Ottawa Citizen](#)
- Jeg vil gjerne se hvilken teknologi de kan være i besittelse av som kan bøte på opphøret av fossilt brensel i løpet av en generasjon...som kan være en måte å redde vår planet på, sier Paul Hellyer til avisa.

Utenomjordiske fartøy må ha reist lange avstander for å nå jorda, og må derfor ha vært utstyrt med avanserte systemer og eksepsjonelle typer drivstoff, hevder den tidligere forsvarsministeren.

- Så UFO

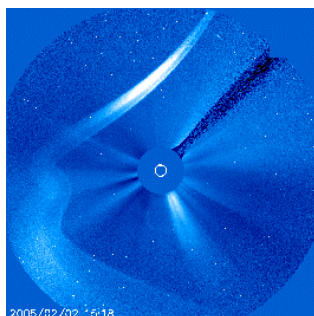
Hellyer, som sjokkerte sine landsmenn i september 2005 ved å fortelle at han har sett en UFO, mener denne type utenomjordisk teknologi kan tilby menneskeheten alternativer til fossilt brennstoff.

Som eksempel på utenomjordisk kontakt, trekker han fram hendelsen i Roswell i New Mexico i 1947, som har blitt en slags helligdom for UFO-troende.

Eks-minister

- Vi må overtale myndighetene verden over til å legge på bordet det de vet. Noen av oss mistenker at de vet en hel del, og det kan være nok til å redde hele planeten dersom vi bruker det raskt nok, sier Hellyer. Paul Hellyer ble forsvarsminister i tidligere statsminister Lester Pearsons regjering i 1963.

Fra nyhetsbrevet nr. 8 for 2006: Lars Gulliksen spurte NETI-medlemmene om hva de trodde om den hvite stripen som viser på bildet fra SOHO-satellitten, et merkelig SOHO Foto Lasco C3 tatt den 02.02.05 kl. 15:18.

Sannheten om SOHO FOTO LASCO C3 TATT DEN 02.02.05 KL. 15:18

Tja, den var vel kanskje for drøy. Hva er det som kan produsere en "sløyfe" som avbildet på SOHO FOTO LASCO C3? Det skal jeg prøve å gi et slags svar på. Jeg har lest et sted at eksponeringen av et Lasco bilde er 1/100 sek. Dessverre har jeg ikke fått NASA til å bekrefte dette i skrivende stund. Egentlig har det ingen betydning om det er 1/100 sek, 5 sekunder eller en time. En ting er helt sikkert – det som er avbildet kan ikke være avsatt av et kjent himmellegeme. Meteoritter lager rette lysende striper på SOHO bildene. De svinger ikke som bildet viser. Kan det være at SOHO passer (25 km/sek) en tåkelignende formasjon på sin vei gjennom rommet? Mulig, men ikke sannsynlig da en tåke vil være ujevn og ikke strikt jevn symmetrisk som båndet viser. Er det rester av halen til en komet vi ser? Halen er som regel jevn og rettlinjet. Hva skulle få den til å sno seg som en slange – gravitasjonskreftene? Det må være noe annet som har laget "sløyfen".

Astrofysikerne kommer sikkert opp med en plausibel vitenskapelig teori. Min teori er kjetttersk, eventyrlig og derfor like god som andres fordi den rett og slett er vanskelig å motbevise uten en beviselig vitenskapelig begrunnelse. "Grønne menn" med superraske farkoster, jump gates og andre innretninger kan være opphavet til båndet på bildet. Fantasifullt men kanskje en realitet likevel.

Jeg stilte meg oppgaven å gjenskape et lignende bånd fotografisk uten å jukse i mørkerommet (les: på Pc-en). Oppgaven tok meg under halvtimen. 10 minutters forberedelser var nødvendig for å lage rett "kjøretøy". Et hvitt A4 ark ble tapet på en eske. En Casio Exilim P6 (kompakt digital kamera) med manuelle innstillinger ble satt på et stativ. Lyskilden en 30 watts lyspære ble plassert bak kameraet. Kameraet bli innstilt på 10 sekunders eksponeringstid, 100 ASA lysfølsomhet og blender 2,8. "Kjøretøyet" ble ført foran linsen i en rask sirkelbevegelse. Resultat ligner det vi ser på SOHO bildet. Ut fra dette enkle eksperiment og de fotografiske kunnskaper jeg har om motivers bevegelse, er konklusjonen klar for meg. SOHO bildet viser en gjenstand (UFO) på vei forbi solen og SOHO med en hastighet vi har problemer med å forestille oss. Båndets S-form kan tyde på at gjenstanden er intelligent styrt. De "grønne" er nærmere en du tror. En tallerken med en

dome på toppen eller en trekant formet gjenstand vil lage samme "bånd" som SOHO bildet viser. Prøv og bli overrasket.. Det er lettere en du tror. Eksponeringstiden er 20 sekunder pr. bilde.

Jeg rettet spørsmålet til Pål Brekke er norsk ekspert på SOHO. Da jeg ryddet opp i SOHO skjermesparer bildene mine fant jeg dette merkelige bildet 20050202_1518_c3. Har sendt en forespørsel til Dr. SOHO for flere måneder siden uten å få svar. Kan du si meg hva "båndet" er og hvordan det er fremkommet på bildet (Bildet 0,5 time før og 0,5 time etter viser ikke "båndet")?

Svaret kom på engelsk: As in each previous case, it appears that some of SOHO's multi-layer thermal insulation (MLI), which has become brittle after over nine years' exposure to solar radiation, has flaked off and is passing in front of the wide-angle view of the coronagraph. The streaking in this 19-second-long exposure is similar to what you would capture if you were to hold a camera lens open for several seconds and take a picture of snow falling. Just as the snowflakes that passed closest to the lens would appear as fat, out of focus streaks, this MLI flake also appear as a thick, bright streak.

What caused the MLI to flake off? Probably, a micrometeorite struck the brittle insulation, not an uncommon event for spacecraft. This type of image has sometimes been observed when a cover of one of the instruments has closed with some force and knocked off some of the spacecraft's insulation, but no covers were closing on this occasion.

Kommentar til den engelske teksten

Det hender også at SOHO satellitten blir truffet av meteoritter – små stein som skader isolasjonen slik at deler av den blir slynget ut i rommet. Disse delene lager tynne og tykke striper på SOHO bildene på grunn av den lange eksponeringstiden som er oppgitt til å være 19 sekunder. Siden "rommet" ikke har noen atmosfære har den heller ingen motstand. Isolasjonsdelene vil derfor vise seg som rettlinjede striper på bildene. Enkelte bilder viser også buede striper. Det kan skyldes korrigering av satellitt posisjonen i omløpsbanen under eksponeringstiden. SOHO's kamera linse vender alltid mot solen slik at en korrigering bare berør satellittens kropp. Linsen er festet med et bevegelig ledd som kompenserer for satellitt kroppens motsatte

bevegelse. Denne forklaringen er plausibel, men passer den til bildet av den 02.02.05?

ET (UTENOMJORDISKE) KAN SETTE ALLE KJERNEFYSISKE RAKETTER UT AV FUNKSJON

Ett nytt funn i India: Utenomjordiske UFOer har muligheten til å sette alle kjernefysiske raketter i verden ut av funksjon inkludert de i India, Pakistan og Kina.

Sakte forstår Indiske vitenskapsmenn at de Utenomjordiske har meget unike evner til å forstyrre de operasjonelle delene på alle anordninger som er menneskeskapte. Hvis de ønsker, kan de sette hvilken som helst redskap ut av spill når som helst. Det kan være grunnen til at Ufoer aldri blir avbildet på ikke-manipulerbare autentiske kamera som virkelig kan bevise deres eksistens.

De kan med letthet forstyrre hvilken som helst operasjon i verden med kjernefysiske raketter, inkludert de fra India, Pakistan og Kina. De kan ha informert alle de andre kjernekraft landene og det kan være en av grunnene til at store krefter forstår at det å ha kjernefysiske raketter ikke gir noe strategisk fordel.

I disse dager, da Pakistan-India grensespenningene utviklet seg, hadde både India og Pakistan problemer med å forstå hvorfor deres kjernefysiske ladete raketter var satt ut av funksjon. Amerikanere og Russere har opplevd det samme fenomen flere ganger de siste seksti årene. Kineserne har opplevd effekten og har i det siste mistenkt Amerikanere og andre for å forårsake problemet. De har flyttet deres kjernefysiske operasjonssenter langt under jordens overflate men forstyrrelseeffekten har ikke blitt borte.

I følge Indiske vitenskapsmenn sies det at hvis de utenomjordiske noen gang får kjennskap til at et land prøver å bruke kjernefysiske raketter som vil lande over hele verden og som medfører katastrofiske følger, så vil de øyeblikkelig sette de kjernefysiske rakettenes ut av funksjon.

Rapporter fra England sier at de Utenomjordiske kjenner godt til alle kjernefysiske installasjoner og deres eksakte posisjon i verden. Hovedgrunnen til hvorfor disse ubemannede robotiserte Ufoer kommer på besøk i ett så stort antall her på jorden, er for å lokalisere all kjernefysikk som menneskene lager, inkludert de som er laget og båret som radiologiske bombekofferter av terrorister.

I følge kilder, vet alle stater med kjernefysiske muligheter, at deres leveringssystemer kan bli satt ut av funksjon av disse Utenomjordiske og at det er en stor bekymring for dem.

Kilde: www.indiadaily.com 21.03.05

KATTENS LEK MED MUSEN.

Natten mellom 19. og 20. juli 1952 forårsaket uidentifiserte flyvende gjenstander stor oppstandelse i luftovervåkningstjenesten i den amerikanske hovedstaden. Kl. 23.40 dukket det plutselig opp en gruppe UFOer på radarskjermene i det sivile luftkontrollsentret på National Airport Washington. Til å begynne med var ikke hastigheten så stor, men plutselig satte de lysende skivene opp farten og raste av gårde. Samtidig rapporterte mannskapene i flere passasjerfly at de hadde iakttatt gåtefulle lysfenomener på nattehimmen. Folk på bakken bekreftet observasjonen.

Flyvelederne Harry Barnes, Ed Nugent, Jim Ritchey og James Copeland var ikke sikre på hva de skulle tro. De tok kontakt med kontrolltårnet, og vakthavende radaroperatør, Howard Cockelin, fortalte opphisset at han også hadde fått gjenstandene inn på skjermen. "Jeg ser faktisk en av dem med det blotte øyet, men Gud vet hva det er..."

Plutselig syntes Ritchey det så ut som en av UFOene forfulgte et av passasjerflyene som nettopp hadde tatt av. Han tok øyeblikkelig kontakt med kaptein Pireman i passasjerflyet, og oppga UFOens posisjon. I neste øyeblikk var UFOen forsvunnet fra radarskjermene. Flyvelederne ristet vantro på hodet. I samme øyeblikk kom Pireman inn over radioen og fortalte at han hadde fått øye på den gåtefulle farkosten. Han hadde prøvd å følge etter den, men plutselig hadde den steget til værs og i løpet av sekunder var den forsvunnet. Men UFO-formasjonen dukket opp igjen, og lederen for radarkontrollen, Harry Barnes, syntes nå det var best å kontakte flyvåpenets overkommando. Kl. 0300 om morgenen ble det omsider sendt opp to F-94-jagerfly.

På Bollinger-basen , tre kilometer unna, var det vanligvis stasjonert en skvadron F-94-jagerfly som hadde til oppgave å beskytte Det hvite hus og Capitol. Noen timer i forveien var imidlertid skvadronen i all hemmelighet forflyttet til New Castle County Airport i Wilmington i Delaware fordi flystripen i Bolling skulle utbredes. Jetjagerne brukte en halv time på turen fra Wilmington. Da de nådde frem til Washington, dirigerte flyvelederne dem i retning av UFOene. Men med det samme de nærmet seg målet, forsvant UFOene lynraskt og unngikk visuell kontakt – man skulle nesten tro de hadde avlyttet radiomeldingene mellom tårnet og jetjagerne. Samtidig så øyenvitner på bakken "merkelige lys" på himmelen. To av de flyvende tallerkene hadde i mellomtiden brutt ut av formasjonen og suste over den forbudte off-limit-luftkorridoren over Det hvite hus, mens en tredje kretset over Capitol.

I løpet av natten dukket det stadig opp nye UFOer på radarskjermene. En av dem ble tatt inn både av National Airports tre radarstasjoner og av radaren på Maryland-basen fem kilometer nord for Washington. Det samme gjentok seg denne gangen. Med det samme jetjagerne dukket opp, forsvant UFOene også fra radarskjermene. I Newport News i Virginia ble det sett uidentifiserte flyvende farkoster utstyrt med mangefargete, roterende lys. Noen minutter senere ble det iakttatt et merkelig lys på himmelen over flybasen Langley i Virginia, og en jetjager gikk opp for å undersøke saken. Tårnet dirigerte den i retning av UFOen helt til piloten hadde gjenstanden i sikte. Nok en gang forsvant UFOen med det samme piloten prøvde å nærme seg. "Det var som en eller annen blåste ut lyset", fortalte flyveren senere. Ved hjelp av radaren klarte likevel piloten å henge seg på UFOen, selv om han tapte den av syne. Etter at han hadde landet på Langley Field, viste UFOen seg på nytt på radarskjermen over Washington. En ny jetjager ble sendt opp, men denne gangen stakk ikke UFOen av. Tvert imot. Den "lekte" isteden katt-og-mus med piloten. Men det samme jetflyet kom så nær at det var mulig å ta farkosten nærmere i øyesyn, fjernet UFOen seg med en voldsom fart – akkurat så langt unna at flyveren ikke lenger kunne skjelne detaljene. Mens denne eiendommelige "leken" sto på, oppdaget en av flyverne til sin forskrekkelse at han var omringet av UFOer. Han spurte nervøst tårnet hva han skulle gjøre. Men før han fikk noe svar, trakk de flyvende tallerkene seg unna. Etter en snau halvtimes resultatløs forfølgelse gikk jetflyene tom for drivstoff og måtte returnere til basen. Overflygningene over Washington resulterte i store avisoverskrifter verden over. Pentagon fikk forespørsel fra nær og fjern – også fra president Truman. Øyenvitneskildringer fra folk på bakken stemte overrens med pilotens iakttakelser og radarobservasjonene. Fargen på de fremmede flyvende gjenstandene vekslet mellom oransje, grønt og rødt. Etter press fra offentligheten fant flyvåpenet omsider ut at det var på tide å foreta seg noe.

Stabssjefen, generalløytnant Nathan Twining, innkalte etter stor tvil til pressekonferanse. Etter hans mening var det den eneste måten å demme opp for alle spekulasjonene og ryktene som svirret. Pressekonferansen den 29.juli 1952 ble den lengste som flyvåpenet hadde holdt siden den 2.verdenskrig. Den ble ledet av generalmajor John A. Samford, direktør for flyvåpenets etterretningstjeneste, generalmajor Roger A. Ramey, sjef for flyvåpenets overkommando og kaptein Ed Ruppelt fra Prosjekt Blue Book. Samford innledet med å slå fast at flyvåpenet var overbevist om at de mystiske radarobservasjonene skyldtes temperaturforandringer i atmosfæren. Etter hans mening hadde radaren oppfanget lysskjær fra bakken som på grunn av kald luft var blitt reflektert mellom varmere luftlag. Journalistene fikk bare unnvike og intetsigende svar da de prøvde å gå denne teorien nærmere etter sømmene. Samford nevnte at flyvåpenet hadde tenkt å overlate granskningen av observasjonene til en uavhengig vitenskapsmann (det ble midlertidig med tanken).

På spørsmål fra journalistene om at det ikke var slik at pilotene i passasjerflyene faktisk hadde sett gjenstandene med sine egne øyne, ble Samford svar skyldig. Han sa litt hjelpeløst at flyvåpenet ikke kunne gå

nærmere innpå det spørsmålet på det daværende tidspunkt. I samme åndedrag sa han at det ennå ikke var noen astronom som hadde sett en UFO – noe som slettes ikke var sant. Samford burde ha visst bedre. Kjente han for eksempel ikke til UFO-observasjonene gjort av hans berømte landsmann, astronomen professor Clyde Tombaugh? Tombaugh var mannen som i 1930 oppdaget planeten Pluto. Fra tid til annen hadde han vært rådgiver for den amerikanske regjeringen i romforskningsspørsmål. Kl. 22.45 den 10. august 1949 iakttok Tombaugh en mørk, sigarformet gjenstand med en rekke lysende åpninger fra terrassen på huset sitt i Las Cruces i New Mexico.

Men tilbake til generalmajor Samford: Han fortalte journalistene at flyvåpenet hadde fått en rekke rapporter "fra troverdige iakttakere om relativt usannsynlige ting." 20% av alle observasjonene fantes det ingen logisk forklaring på. Generalmajoren understreket gang på gang at han ikke betraktet UFOene som en trussel mot den nasjonale sikkerheten. Den siste uttalelsen falt på sin egen urimelighet siden det natten før pressekonferansen var blitt kjent at flyvåpenets piloter hadde stående ordre om å åpne ild mot UFOene hvis de ikke landet etter å ha fått ordre om det. Samfords "temperaturforandringsfenomen" falt på sin egen urimelighet. Generalmajoren ble naturlig nok også svar skyldig da en av reporterne lurte på hvorfor pilotene hadde fått ordre om å jage et "meteorologisk fenomen." Det ble heller ikke sagt noe om hvordan det var mulig at erfarne radarspesialister kunne forveksle atmosfæriske temperaturforstyrrelser med romskip. Verken før eller etter Washington-episoden hadde disse flyvelederne gjort seg skyldig i en slik "tabbe". Flyvelederne protesterte da også indignert etter pressekonferansen. De uidentifiserte flyvende gjenstandenes hastighet var også en gåte – på radar ble farten målt til 11 000 kilometer i timen. Vindhastigheten var på dette tidspunktet bare 35 kilometer i timen. Verken på pressekonferansen eller senere kom det frem at UFO-fenomenet over Washington slett ikke var enestående.

I en fortrolig rapport om jakten på flygende tallerkener i USA i 1950-årene står det å lese at det den 23. juli ble sett blågrønne, lysende gjenstander over Boston. En F-94-flyver som ble sendt opp for å undersøke saken, meldte at han hadde UFOer i sikte, men at han ble hengende etter på grunn av fartøyenes voldsomme akselerasjon.

Den 28. juli tok George Stock fra Passaic i New Jersey syv fotografier av en skiveformet gjenstand som svedde over huset hans. En venn av han som kom løpende, så også den merkelige farkosten. På samme tid bekreftet CIA-embetsmenn at det var observert en rekke merkelige fenomener over flyfabrikker på Vestkysten. Ingeniører ved en av fabrikkene som så en av de diskosformete gjenstandene, var skråsikker på at fartøyet ble manøvrert av intelligente vesener.

På ny begynte engstelsen å bre seg. Hva var det som foregikk? Hvor kom de ukjente flygende gjenstandene fra? Var det mulig at russerne hadde utviklet et nytt, livsfarlig våpen?

Kilde: Boken "UFO-Fenomenet – Hvem overvåker oss fra verdensrommet? Uhyggelig bevis for nærkontakt av første-, annen- og tredje grad", av Johann von Buttlar fra 1987

NÆRKONTAKT I LÅNKE. (Hessdalen)

Hjørdis Hokstad satt ved kjøkkenbordet og koste seg med en kopp kaffe. Klokken var omtrent halv åtte på morgenen 25.juli 1981. Været var klart og fint. I stuen ved siden av kjøkkenet lå Olav, mannen hennes, og en gutt fra Kristiansund og sov. Ovenpå lå moren til gutten på soveværelset til familien Hokstad. Fire år gamle Heidi, Hjørdis barnebarn, løp rundt bestemoren og pludret og lekte. Hjørdis satt og ventet på at svigerdatteren skulle komme og hente Heidi, som også hadde overnattet her.

Fra kjøkkenvinduet sitt hadde Hjørdis god utsikt opp i åsen som lå 200-300 meter unna. I åssiden står en liten treklynge, en gammel løe og en asp. Hjørdis senket kaffekoppen og kvakk til. Var det ikke noe som blinket der oppe? Det glimtete liksom så rart. Kunne naboen ha lagret noen aluminiumsplater der i løpet av natten?, var den første tanken som slo henne. Hjørdis gikk inn i stuen og hentet kikkerten. Fremdeles så hun det blinke oppe i åsen, og hun satte seg ned og stilte inn kikkerten. Gjennom 12x50 linsene kunne hun se at det lå noe på bakken, noe blankt, skinnende og avlangt. Og der gikk jo naboen. Hadde han begynt å jobbe så tidlig på morgenen?

Hjørdis så mannen bakfra der han gikk opp mot "aluminiumsplatene". Brått stusset hun, forsøkte å stille kikkerten skarpere og stusset igjen. Så underlig han virket – så *liten*. "Olav", ropte Hjørdis inn til mannen i stuen. "Kom hit og se!". Olav bare gryntet. Det var blitt sent kvelden i forveien, og han ville gjerne sove lenger. Hjørdis løp ut på trammen, ut på gårdsplassen med kikkerten i hånden. Mannen var nå nesten oppe ved . . . ja, hva var nå dette? Det var ingen haug med aluminiumsplater som lå der. Det var en "gjenstand". Og mannen . . . Hjørdis så ham klart og tydelig i kikkerten. Han kunne ikke være høyere enn en meter og tyve, tredve centimeter, og hadde på seg en gråbrun drakt som rakk fra topp til tå. Armene hans virket så alt for lange, sopte nesten bakken der han gikk rolig og støtt mot "tingen". Brått slo det Hjørdis at han minnet om romfarene hun hadde sett lande på månen på fjernsynet. Mannen gikk frem til et hull i "tingen" – et mørkt, sort hull – og klatret inn igjennom det. "Tingen" kunne ikke være stort større enn en personbil. Det "sorte hullet" ble borte. Hjørdis kunne ikke se om det var en dør som ble lukket.

Og så ble "tingen" til en "farkost". Den beveget seg - rettet seg opp! Som en pistolkule sto den med ett loddrett, med spissen ned, og nærmest flat på toppen. Som en korketrekker tok den til å bevege seg opp i luften. Så kom den ned over jordene, i en høyde av 4-5 meter over bakken. På dette tidspunktet tok folk i nabolaget til å registrere at husdyrene deres ble vettskremte. Kyr sprenget innhegninger og rautet høylydt. En nabo som ble vekket av oppstyret så "farkosten", men hvor iherdig aviser og andre nyhetsmedia senere har gått på han, har han nektet å uttale seg om hva han så. Hjørdis sto fremdeles og fulgte "pistolkulen" i kikkerten. Den fløy nordøstover og ble borte bak en åsrygg. Var hun blitt redd?

"Ikke da, men senere kom reaksjonen", sier hun. "Det hele var for fantastisk i øyeblikket". Hjørdis løp inn for å si . . . ja, hva skulle hun si? Mannen ville tro henne, og de andre kjente henne såpass godt at de visste hun var avbalansert og jordnær. Olav, svigerdatteren og de andre fikk høre hva hun hadde sett denne lørdagsmorgenen. Det virket som om de trodde henne – eller måtte de jemppe for å holde et skeptisk flir tilbake?

Hjørdis tenkte at hun selv alltid hadde ledd når folk fortalte om slike mystiske, flygende gjenstander. "Sludder", hadde hun alltid ment om den slags. Hadde hun virkelig sett det hun så, eller var hun offer for noe uforklarlig? Dagen etter var Hjørdis og Olav i syttiårslag hos søsteren hennes. En eller annen nevnte hva Hjørdis hadde opplevd for noen i selskapet. En svigerinne fra Trondheim sa at dette måtte offentliggjøres. Hjørdis hadde liten lyst til det, men svigerinnen ringte lokalradioen. Et intervju med Hjørdis ble sendt i radioen 27.juli.

Pressen kastet seg øyeblikkelig over nyheten. Både lokalavisene og hovedstadspressen kontaktet Hjørdis. "Grønne menn landet i Lånke", var den mest ironiske overskriften. Andre aviser søkte en dagligdags forklaring, som at det skulle være et fly eller en ballong Hjørdis så.

"Sludder og tøv", repliserte hun. "Vi bor like ved flyplassen på Værnes, og her har jeg bodd i 59 år og kan skjelne mellom fly og andre ting. Noen ballong var det heller ikke. Jeg farer ikke med løgn og fjas – det kommer en ikke langt med her i verden. Når jeg uttaler meg, er jeg sikker i min sak".

Avisene og radioen skrev og kommenterte. En innringer til Trøndelagsnytt sa på radioen: "Jeg har i mange, mange år jobbet på radarkontrollen på Gråkallen. Folk ringer ofte hysterisk inn og spør om vi ser noe. Alltid er det bare tull. Om vi har hatt "forstyrrelser" på radaren, har de vært av teknisk art. Tiden som fulgte ble vanskelig for Hjørdis Hokstad. "Jeg skjemmes ikke over at folk kaller meg smårar", sier hun. "Jeg er skråsikker på at jeg så det jeg så, og jeg venter på at en slik landing skal bli foretatt på nytt og sett og opplevd av andre. Jeg er blitt gjort til latter, men det får jeg bare leve med. Presset har gjort at jeg måtte oppsøke lege. Legen sier at hvis han hadde opplevd noe slikt, ville han selv ha all verdens kvaler. Han mente det var riktig av meg å offentliggjøre hva jeg hadde sett.

PÅ HØSTPARTEN 1981, begynte rapporter om UFO å strømme inn til avisene. Særlig i november og desember var rapportene mange – og de kom hyppigst fra et bestemt sted: Hessdalen, oppe i fjellet, ved Ålen, 4 mil nord for Røros. En dag var Hjørdis Hokstad invitert til et møte i Hessdalen, arrangert av foreningen UFO-Norge. Hun ble sittende ved siden av Rutt Marry Moe. Det ble vist lysbilder og tegninger av ulike former for UFOer og merker etter dem i Norge og i utlandet. Deretter ble det vist tegninger av "humanoider" vesener som det hevdes må komme fra andre kloder. De er laget etter skildringer av folk fra hele verden som hevder å ha sett slike vesener: Små skapninger med store øyner og lange armer. Rutt Marry Moe kjente plutselig et hardt grep i armen sin. Hjørdis klamret seg til henne. "Det var en slik skapning jeg så", hvisket hun. Den gang hun så "vesenet", var hun ikke redd, nå følte hun ubehag ved synet av tegningen. "Jeg føler at det vil hende noe mer", sier Hjørdis Hokstad. "Noe jordisk var det ikke jeg så. Bibelens ord om at man skal se mange tegn på himmelen, kommer meg ofte i hu, selv om jeg ikke tror at jordens ende er nær. En ting er imidlertid sikkert: Det er mye mellom himmel og jord vi mennesker ikke har kunnskap om".

Kilde: Boken "UFO-mysteriet i Hessdalen, av Arne Wisth, fra 1983.

TUR TIL HESSDALEN 7.-10. JUNI 2007

Vi minner om vår tur til Hessdalen for medlemmer av NETI. Her er et bilde av hytta vi har bestilt og den rommer ca. 8 personer. Ikke bad i hytta og det er utedo, men hytta er koselig og stor innvendig. Har 3 soverom, lite kjøkken men det er strøm innlagt. Ikke glem datoen og husk å melde deg på i god tid til Høviskeland. Program kommer senere. Vi kommer tilbake med mer info i neste nyhetsbrev.

BESKRIVELSE AV SIGARFORMET ROMSKIP.

Interstellar framdrift type B.

Dette går i korte trekk ut på å legge bølger som sendes ut fra romskipet i medfase henholdsvis motfase til bølger på energiplan 2, som finnes mellom stjernene. Det store kompliserte sigarformede skipet (MODERSKIPET) virker på følgende måte. Foran i bauen (bak motkompenserings organet) har skipet noen traktformede røråpninger. Dette er henholdsvis sender og mottakeråpninger. Mottakeråpninger bak senderåpningene. Når skipet skal reise til en ukjent stjerne, retter det bauen inn mot denne. Det svingproduktet som sendes ut fra denne stjerne på energiplan 2 ledes gjennom mottaker-rørene til en 2 EP mottaker. Der dekodes svingproduktet og omgjøres til digitale signaler som lagres i en stor computer (muligens en fotoncomputer). Computeren regner så ut hvordan et svingprodukt i fase skal kodes. Når de nødvendige beregninger er foretatt, sender computeren signaler til et system som kan minne om en multiarray pll synteziser kobling. Her bygges det opp et elektrisk frekvensbilde av svingproduktet. Dette elektroniske tonebildet sendes så ut parallelt i flere kanaler.

Hver kanal overfører en bit av det totale elektriske tonebilde. Hver kanal blir så forsterket spenningsmessig kraftig opp, slik at signalstyrken for hver kanal blir liggende på rundt 1 million Volt PEP. Alle kanalene løper så til hver sin elektrode i et spesielt rør som en egnet høyenergikraft strømmer igjennom. Inne i dette røret blir det bygget opp et elektrisk feltbilde av et svingprodukt i fase med det mottatte svingprodukt fra stjernen. Dette svingprodukt blir så modulert inn på høyenergistrømmen. Frekvensen til dette svingprodukt differensierer høyenergi frekvensmessig fra det korrekte svingprodukt.

Ved å blande inn en høyenergimessig hetrodynfrekvens som summert med det modulerte frekvensbilde skaper korrekt frekvens, danner en framdriftskraften. Hetrodynfrekvens generatoren er konstruert slik at den danner et felt som omslutter hele romskipet. Dette fordi en dermed får eliminert sentripetal akselerasjonen ved kjappe manøver av skipet da en får framdriftsenergien til å virke like sterkt på hvert atom i skipet. Hvis en ikke ønsker denne foranstaltningen brukes en høyenergistrøm gjennom modulator røret som gir det korrekte frekvensbilde med en gang. Den modulerte høyenergistrøm ledes til sendertraktene forrest i skipets bau. Dermed blir skipet trukket mot stjernen på grunn av fjernkrefter som oppstår mellom disse. Når skipet nærmer seg lyshastigheten, begynner motkompenseringsorganene i skipets bau og akter å virke mot doppler effekten i det mikroidiske plan slik at skipet kan passere lyshastigheten. Skipets hastighet og akselerasjon stilles inn ved å bestemme hvor mange grader med/mot fase signalet skal ligge i forhold til signalet fra stjernen. Selv

om skipet skulle komme ut av kurs på grunn av forskjellige hindringer vil det automatisk bli trukket inn i rett kurs igjen på grunn av at skipet tiltrekkes målet. Rundt skipet legger vi et lag antigravitoner slik at vi skal unngå å kolliderer med noe. Kommer skipet i nærheten av et sort hull vil det automatisk styre utenom på grunn av at vi får frastøtning til dette ved hjelp av antigravitasjonsfeltet rundt skipet.

Når skipet nærmer seg målet, legger vi svingproduktet som sendes ut fra dette i motfase til stjernen. Vi får da oppbremsing. Når skipet kommer inn i målstjernens solsystem, velger vi ut en passende planet og sender ut et svingprodukt i fase med denne. Når vi er nådd fram til denne, legger vi oss i kretsløp rundt denne, og foretar forberedende observasjoner. Vi bremser opp skipet i forhold til planeten ved hjelp av motfase/medfase med andre 2 EP bølger i verdensrommet. Vi går så ned i atmosfæren og nærmer oss bakken. Vi legger så en svingning i motfase med tyngdekraften (danner antigravitoner rundt skipet). Avhengig av hvor mye motfase vi benytter bestemmer vi høyden over bakken. Vi legger oss normalt på Ca 5000 meter stabilt før det sendes ut speiderfartøyer fra moderskipet. Tar vi moderskipet helt ned mot bakken vil gjenstander på bakken i nærheten av skipet bli vektløse og enda kunne bli tiltrukket skipet. Dette skjer på grunn av at skipet gir fra seg antigravitoner til disse gjenstander. (to gjenstander som har negativ tyngde til en tredje gjenstand tiltrekker hverandre innbyrdes etter den normale gravitasjonslov). Antigraviton overføringen skjer bare til gjenstander på bakken som er forholdsvis lette i forhold til romskipets masse. Mot den store masse (planet) har vi fremdeles frastøtning. Fenomenet har altså med en influens effekt på løse gjenstander på bakken å gjøre, i nærheten av et stort skip som bruker antigravitasjon.

Skipet kan styres ved å manipulere planetens magnetfelt i nærheten av skipet på en slik måte at vi kan bruke tiltrekning/frastøting i forhold til dette. Vi bøyer magnetfeltet for å få framdrift i henholdsvis Øst/Vest retning eller Nord/Syd retning. For å bøye magnetfeltet må vi bruke 2 EP kraft. Hvis planeten ikke har magnetfelt må vi bruke 2 EP bølger for å styre skipet ved å frastøte/tiltrekke mot 2 EP bølger i verdensrommet, eller ved å bøye tyngdekraften i ønsket retning slik at skipet "faller" rett fram. Dette skriv er laget for å gi en innblikk i romfolkets moderskips virkemåte. Det er skrevet ut fra et elektrisk grunnlag for transformasjonene og modulasjonen. I praksis kan det benyttes helt andre krefter enn elektrisitet til preging av høyenergikreftene i skipet. Og den dekodete informasjonen behøver ikke være digital (binær) men kan følge andre tallsystem, endog være analog hvis skipet er utstyrt med en analog computer. Dette varierer med den teknologi som er vanlig på det sted skipet er produsert. Grunnprinsippet er dog det samme.

KILDE: <http://galactic.to>

NYHETSBREVETS FORUM

Vi ønsker innspill fra dere medlemmer landet rundt på hva du mener og tror rundt de forskjellige sidene med UFO-fenomenet. Vi ønsker svar fra dere på mail eller via brev med avsender eller anonymt via nickname.

Dette blir etter planen en fast spalte som blir oppdatert i hvert nummer.

Vi ønsker synspunkter og dine egne kommentarer på følgende spørsmål:

1. Tror du at de militære i USA samarbeider med utenomjordiske på hemmelige militærbaser i USA der de utveksler teknologi?
2. Tror du at de utenomjordiske har sine egne baser her i Norge?
3. Tror du at det finnes menneskelagde UFOer?
4. Tror du at de utenomjordiske er å finne blant oss mennesker i bybildet?

Vi håper mange av dere kommer med sine synspunkter på disse spørsmålene eller annet du ønsker å dele med oss.

IBM OG YAHOO PÅ UFO-JAKT. Av Anthon Andreassen

Romvesner og konspirasjoner er big business på nettet. Interessen for romvesner og paranormale fenomener har skutt i taket de siste årene, og internett renner over av de merkeligste ting. Nå har verdens UFO-jegere fått sin egen søkemotor. www.ufocrawler.com er utviklet av IBM, Yahoo og The Anomalies Network – nettets største forum for overnaturlige fenomener, med over en million sidevisninger i måneden.

UFO-godkjent.

Søkemotoren gir adgang til et tusentalls sider som anses å ha relevans for UFO-jegere der ute. Der søk på konvensjonelle søkemotorer som Google og Yahoo nødvendigvis må gi en del irrelevante treff, er linkene på ufocrawler sjekket og godkjent av hardbarkedde romvesen-entusiaster. "Bare gjennom ufiltret informasjon kan mennesker danne sine egne meninger om hva som foregår der ute", sier Olav Phillips, grunnlegger av The Anomalies Network.

Mye rart.

Søkemotoren er på tross av navnet, ikke forbeholdt UFO-entusiaster. Folk på jakt etter konspirasjonsteorier, spøkelser, tidsreiser og annet rusk skal også få sitt. Phillips tror det nye verktøyet vil være til stor hjelp for de interesserte. Spørsmålet om det overnaturlige er noen av menneskehetens mest fundamentale. Man kan ikke trekke konklusjoner, ta avgjørelser eller ha meninger basert på enkelthendelser. Ufocrawler skal hjelpe folk å se helheten.

Kilde: Finansavisen av 17.03.07

NETI PÅ FROKOST-TV PÅ NRK 1.

Kjell Arne Høviskeland ble forespurt av NRK 1 frokost TV onsdag 17.januar 2007 om å stille opp til et intervju på kort varsel, et intervju som var basert på hans observasjoner av UFOer. Etter å ha fått klarsignal av sjefen på jobben, så bar det ned til avtalestedet Ekeberg. Der dukket Christian Strand opp fra NRK 1 (kjent som tidligere pikkolo fra serien Hotell Cæsar på TV2).

En hel time ble brukt til intervjuet og resultatet ble ca 1 minutt på TV dagen etter om morgenen. Erfaringsmessig ble det en nedtur siden tv-kanalen ikke brukte det som var av det viktigste informasjon gitt på tv. Sånn er det ofte, dessverre.

Før innslaget ble vist på NRK1 denne torsdagsmorgenen, var Harald Søvik fra UFO-Norge på plass i studioet der han skulle informere om de observasjonene som var kommet inn til rapportsentralen i UFO-Norge.

I studioet ble han intervjuet av Petter Nome rundt de forskjellige aspekter rundt UFO-fenomenet i tillegg til de nevnte observasjonene i 2006. Høviskeland beskrev sin observasjon av flere objekter sett over Tysnes i 1979 sammen med 2 kamerater. Han var overbevist om at de hadde sett to gjenstander som oppførte seg merkelig på himmelen.

Til slutt ble det en diskusjon omkring mulighetene i studioet for å finne intelligent liv i universet, der representanten fra UFO-Norge, Harald Søvik, blant annet trakk frem den såkalte Drake-formelen. Utfra forskjellige utgangspunkt, ved å sette inn et henholdsvis optimistisk og et pessimistisk sett med data inn i leddene på ligningen, kunne man som resultat få enten en ganske stor sjanse for å finne intelligent liv, eller tilnærmet null.

Vel, uansett, bedre enn ingenting dette innslaget og intervjuet. Christian Strand var seriøs han, og Høviskeland og nevnte Strand har innbyrdes en avtale om ny kontakt hvis noe spennende skulle skje innen UFO-fenomenet...Han er åpen for alle muligheter innen fenomenet.

Årsmelding for NETI 2006

Innledning:

Undertegnede ble valgt som leder for NETI Søndag 21 Mai 2006 i Oslo. Vi har vært igjennom et bra år med noe økt aktivitet i forhold til tidligere. Medlemstallet er økt med ca 15 i perioden.

De viktigste aktivitetene har vært turer til Hessdalen, medlemsmøter og deltagelser på Messer.

Arbeidet med informasjonspakken som det ble bestemt tidligere skulle utføres har imidlertid stått på stedet hvil.

Medlemsmøter/Videokvelder:

Det har vært medlemsmøter i Bergen, Oslo og på Raufoss.

Møteaktiviteten i Bergen har vært liten på grunn av mangel på egnede lokaler.

Medlemsmøtene i Oslo har vært avholdt i kjelleren på Vegeta vertshus hver andre

Mandag i måneden. Sommeren 2006 var det imidlertid 3 ganger hvor leder møtte opp og det ikke kom noen andre. Det må derfor vurderes et aktivt system med tilbakemelding på mail eller SMS for å se om det er vits i å avholde møtet i forkant av dette. Møtene på Raufoss har vært holdt av Kjell Arne Høviskeland og har i hovedsak vært videokvelder. Det har også vært diskutert å ha videokvelder i Oslo, men da må det holdes andre steder enn i kjelleren på Vegeta vertshus.

Deltagelser på messer:

NETI deltok på den store alternativmessen i Valhall Oslo i November 2006. Dette var meget vellykket med mange besøkende på standen. Rune Øverby holdt et foredrag angående andre sivilisasjoner i verdensrommet ved hjelp av en videoprojektor. Det kom over 100 personer som hørte på dette foredraget, og det var meget populært. NETI solgte noen bøker samt noen DVDer for UFO Norge på standen.

UFOer internasjonalt:

Konvensjonelle nyhetsmedier fortsetter å holde et lokk over informasjon angående UFOer og romfolk. Det er imidlertid en tendens til at vanlige folk filmer UFOer med videokameraer og mobiltelefoner og legger dette ut på nettsteder som for eksempel www.youtube.com Det er kommet bilder fra de siste satellittene som er sendt til Mars som viser spor etter sivilisasjoner, natur og vann nede i de dypere dalene. Konvensjonelle medier omtaler ikke dette, men en kan lese om det samt se bildene på <http://www.marsanomalyresearch.com>

Nyhetsbrev:

Det har kommet 8 nyhetsbrev i perioden som er forfattet av Kjell Arne Høviskeland, og disse er av meget bra kvalitet.

Økonomi:

Pr 31/12 – 2006 hadde NETI kr. 27.257.- på konto. NETI gikk ut med et overskudd på kr 473.- i perioden.

Tore Alfstad, leder, sign.

Nyhetsbrevet ble avsluttet søndag 25.mars 2007

Artiklene i nyhetsbrevet "UFO-Nytt" gjenspeiler ikke nødvendigvis NETIs offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i brevet tilfaller derfor den enkelte forfatter. En stor takk til de som har hjulpet til med nyhetsbrevet i form av oversettelse, korrekturlesing m.m.

Med vennlig hilsen: Leder & Redaktør Kjell Arne Høviskeland

INDIANERE, URBEFOLKNINGER OG ET`ER: ARBEIDET TIL NANCY RED STAR.

Nancy Red Star (f. 1950) – datter av en Cherokee – arbeidet i 1996 som gjesteprofessor ved Bard College ved Hudson River, New York. Hun underviste ved det historiske fakultetet om amerindernes (de amerikanske indianernes) samfunn. I forbindelse med 50-års jubiléet for ETV-styrten i Roswell skulle en rockekonsert arrangeres i 1997, og Red Star ble spurt om hun ville ta oppdraget med å intervju indianere og urinnvånere om deres ET/V-opplevelser. Red Star hadde aldri interessert seg for UFO'er, men takket likevel ja til oppdraget. Hun begynte å reise rundt. Da UFO-kulten *Heaven's Gate* i mars 1997 arrangerte masseselv mord der 37 døde ved å tre plastikkposer over hodet, trakk mange sponsorer seg og konserten ble avlyst. Også oppdraget til Nancy Red Star ble avlyst.

Nancy Red Star

På dette tidspunktet hadde hun imidlertid fått øynene opp for betydningen av det hun drev med, hun var blitt personlig involvert. Indianernes myter, minner og opplevelser med "stjernefolket" viste seg å være alt annet enn et bisarrt "twilight zone"-emne. For den røde rase er stjernefolket selve essensen i deres åndelige liv, de er *nøkkelen* til indianernes fortid og fremtid! Det var også en inspirasjon for Nancy å bli gjenforent med sin kusine Shona Bear Clark, en medisinkvinne med omfattende ET-erfaring. Nancy opplevde et kall fra ånde verdenen, at hennes misjon er å være en "runner", en som løper rundt og samler inn visdommen og lærdommen til de Eldre før det er for sent.

Så Nancy fortsatte å reise rundt på det amerikanske kontinentet og oppsøke "seniorene" (eng. the elders) fra forskjellige indianerstammer. Seniorene tok vel imot henne, for de opplever at tiden nå er moden for å forberede den nye

æra ved å få deres muntlige tradisjoner nedtegnet og offentliggjort. De aksepterte derfor Red Star og hennes misjon, og åpnet seg for henne.

I år 2000 ble Nancy Red Stars første bok i en trilogi gitt ut: [Star Ancestors: Indian Wisdomkeepers Share the Teachings of the Extraterrestrials](#). Boken består av 11 kapitler, i hvert av dem står en senior frem og forteller sin historie. De syv første kapitlene er interessante nok, men kanskje for lite konkrete og detaljerte for det vestlige akademiske sinn. De fire siste kapitlene er imidlertid dynamitt, og gir leseren tilgang til mye interessant informasjon som kan følges opp. De fire seniorene som her forteller sin historie er:

Paul Werner Duarte fra olmek-kulturen, som har blitt innvidd i mayaenes mysterier. Han forteller om sitt bidrag til å forene mayaene og hopiene; om maya-kalenderen og betydningen av Venus, og at maya-kalenderen begynte i år 3113 fvt. fordi Venus da dukket opp på himmelen som komet.

Cecilia Vindiola Dean av Yaqui-herkomst. Hennes arbeid var innen kriseintervensjon, å gi umiddelbar psykologisk hjelp til sjokkskadete og traumatiserte ofre. Noen av ofrene hadde hatt traumatiske ET/V-opplevelser. Hun er aktiv medlem i flere ET/V-foreninger.

Shona Bear Clark, en flott medisinkvinne som er psykisk begavet. Spesielt interessant ved hennes fortelling er de mange opplevelser av ET'er som dukket opp i kritiske situasjoner, og som før UFO-æraen definitivt ville ha blitt beskrevet som engler. Mange menesker vil nok beskrive dem som engler i dag også.

Sequoyah Trueblood, en Choctaw/Cherokee-indianer. Ett av høydepunktene i hans fortelling er da en Grå androide (biorobot) fører ham med romskip til en planet der "de Blonde/Nordiske" bor i vakre byer. Her ble han fortalt at han var under observasjon og beskyttelse, og hva hans misjon gikk ut på. Et annet høydepunkt er hans innvielser hos kogi-stammen i Colombia, Sør-Amerika, i 1999. Vi får inntrykk av at telepati er deres primære eller naturlige kommunikasjonsform, og at de kommuniserer med vesener fra andre planeter hver natt. De har en sterk opplevelse av å være Jordens voktere og healere. [[Artikkel om kogi-stammen](#)]

Star Ancestors (2000) er nydelig illustrert med store fargefotografier av seniorene, av hellige steder og av indianske kunstverk med ET-motiv. For noen av leserne vil det være en lettelse at seniorene ikke kaster bort et eneste ord på å overbevise publikum om realiteten i deres opplevelser. Denne boken er således ikke noe for dem som krever en masse fysiske beviser og skriftlige vitnesbyrd.

Indianerne pleier ikke å kalle ET'ene for "the extraterrestrials", men for mer familiære og beskrivende navn som "the little people", "the Star Ancestors", "the Sky Guardians" og lignende. Bokens emne er ikke tilfeldige ET/V-eventyr som heldige eller uheldige eksemplarer av den røde rase har hatt,

men opplevelser som angår det spesielle *båndet* mellom den røde rase og en eller flere ET-grupper. Her har de 11 fortellingene en forsterkende effekt, for uavhengig av hvilken indianerstamme eller geografisk lokalitet fortellerne tilhører, synes de å være del av et felles underliggende mønster:

- Den røde rase kom opprinnelig fra Pleiadene og ble bragt til Atlantis.
- Atlantis var først og fremst kontinentet for den røde rase.
- Da Atlantis gradvis forsvant under vannet, ble Yucatan-halvøya for de aller fleste portalen til det amerikanske kontinentet. Herfra skilte de lag, og dro videre i alle retninger. Noen dro til Tibet; indianerne har et spesielt forhold til tibetanerne.
- Informasjon som skulle holde minnene, visdommen og den innvidde kunnskapen i live ble kodet inn i byarkitekturen, bygningsarkitekturen, monumenter, seremonier, danser og sanger.
- I den grad indianerne har sviktet sine tradisjoner, har de mistet tilgangen til denne innkodete informasjonen. Det er generell enighet om at hopi-indianerne har vært flinkest til å bevare tradisjonene og den opprinnelige visdommen.
- Indianerne er begeistret for kornsirkelene, mange av kornsirkelene gjenkjennes som indianernes egne hellige symboler. Indianerne er ikke i tvil om at stjernefolket står bak mange av kornsirkelene.
- en slags "re-membling" og forberedelsesprosess har de siste årene blitt intensivert. De mange indianerstammene over hele det amerikanske kontinentet er ikke bare i ferd med å gjenforenes, de har også begynt på en tørreleggings- og renselsesprosess som skal gjøre dem klare til gjenforening med stjernefolket. Både på telepatisk nivå og i form av fysiske besøk fra rommet foregår nå en voldsom opptrapping til den Store gjenforening.

I 2003 kom Nancy Red Stars andre bind ut, [Legends of the Star Ancestors](#). Denne gangen har hun oppsøkt representanter for urbefolkninger og forskjellige åndelige tradisjoner fra hele verden. Vi møter et spennende utvalg av eksotiske personligheter som har vært gjennom forskjellige typer innvielser på det åndelige plan. På Red Stars [web-base](#) kan man lese mer om hennes tilbud, aktiviteter og produkter. Hun har nylig gitt ut sin fjerde bok samt en dokumentarfilm.

Når man leser fortellingene som Nancy har samlet inn, blir man fort klar over at de stort sett negative ET-opplevelsene til den hvite mann ikke er normen. I Vesten har man for det første skapt et skremselsbilde av ET'ene gjennom media samtidig som ET'ene offisielt benektes; for det andre blir positive ET-opplevelser enten latterliggjort eller bare ignorert. Den røde rase har ikke en sykkelig vitenskapelig-intellektuell-religiøs kultur som krever benektelse av ET-besøk og ET-kommunikasjon. Kanskje dette er grunnen til at deres ET-opplevelser stort sett er positive? Mens de som tilhører den hvite rase blir *bortført* for en time eller to, får urbefolkningene *besøk*! Betydningen av arbeidet til Nancy Red Star kan neppe overdrives:

- indianerstammene bevisstgjøres deres felles fortid og åndelige opphav.

- urinnvånere verden over blir klar over hverandres ET-kontakter og kan gjøre sammenligninger
- da indianernes og urinnvånerne ET-opplevelser stort sett er positive, kan den hvite mann bedre danne seg et bilde av som er *normen for ET-kommunikasjon*. Han blir da bedre istand til å forstå at den vestlige kulturens holdning til ET/V-fenomenet er temmelig forkvaklet.

Kilde: www.rolfkenneth.no

ALTERNATIVMESSA I BERGEN

Kitty H.B. Kristiansen informerer interesserte på standen

NETI hadde egen stand under messa og spesielt lørdagen var det mye folk som besøkte oss på standen. Så langt har 4 nye betalende medlemmer kommet til og det ventes at antallet passerer 10 i løpet av kort tid. Bra!

Flere som var innom standen fortalte om sine kontakter med de utenomjordiske og mange kom med forskjellige historier og ikke minst sine observasjoner av UFOer.

Dessverre var det tekniske problemer i forkant av foredraget til Torgeir S. Hansen på lørdag, så foredraget måtte avlyses. På søndagen ble foredraget gjennomført dog uten lyd fra PC'en. En klage til de ansvarlige blir sendt i disse dager.

Det er viktig at NETI er representert under messene, spesielt i Oslo & Bergen. Messa i Oslo i år blir på nytt i Valhall Arena i tidsrommet 16.-18.november, m.a.o. helgen før NETIs 10-års markering.

EN RIKTIG GOD PÅSKE TIL DERE ALLE SAMMEN FRA NETI

